

[Olufson.]

jeg sagde, at den Gang vi besigtede Jorden, fandt vi Al et Par Steder, men ogsaa kun i et Par Hjørner af „Georgsminde“, Resten af Jorden fandt man ingenting paa, men jeg vil ikke bestride, at man muligvis, hvis man gravede længere ned, havde kunnet finde det.

Alt i alt betyder Amtkommissionens og Jordlovsudvalgets Indsats i denne Sag for Husmændene 5 Tønder Land mere til en mindre Pris og Vandafledning fra Jorden, som de ikke selv havde forlangt; hele Arbejdet er foretaget i fuld Overensstemmelse mellem Jordlovsudvalget, Amtskommissionen og hele det stedlige Sogneraad, der dog maa være stedkendt, og Forbedringerne er gennemført, efter at Husmændene ved Købekontrakt havde bundet sig til Jorden. Jeg mener derfor, at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen alligevel kommer til at gaa andetsteds hen. At unormale Forhold har gjort, at Udstykningen er mislykket, kan hverken den ene eller den anden Institution have Ansvar for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Det kan virkelig ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Olufson faar Jordprisen sat ned fra 570 til 416 Kr., naar Jorden er af en saadan Beskaffenhed, at han selv erklærer, at Alen skal brydes; ellers kunde det overhovedet ikke betale sig at dyrke den. Det sagde han jo, første Gang han talte. Han har nu selv erkendt, at der var en Del Al under Jorden. Vandafledningen skulde være i Orden — men hvad kan det nytte, at det skulde være i Orden, naar det ikke er i Orden? Det var jo det, der var det ærede Medlems Pligt som Jordlovsudvalgsmedlem at paase, at det var i Orden, og det er det, han har forsømt. Statskonsulenten erklærer, at Jorden i det hele taget er af en saadan Beskaffenhed, at han ikke tør staa inde for, at Jorden efter Grundforbedringsarbejder kan give et tilstrækkeligt stor Udbytte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Hverken Statskonsulenten eller andre har benægtet, at de Tærskningsresultater, der er godtgjort fra det Aar, vi besigtede „Georgsminde“, er rigtige; og

det kan man ikke, fordi de er notoriske. Det ærede Medlem kom nu atter med en Udtalelse, som ikke passer. Jeg sagde ikke, at Alen skulde brydes, inden „Georgsminde“ kunde dyrkes; jeg citerede Statskonsulent K. Hansens Beretning, der sagde dette, og det var ikke mine Ord.

Kammersgaard: Jeg tillod mig her i det høje Ting under Finanslovbehandlingen for Aaret 1925—26 at henlede den daværende Socialministers, den nuværende Undervisningsminister Borgbjergs Opmærksomhed paa en Mangel i vor sociale Lovgivning. Det var Spørgsmaalet om Hjælp til de stakkels Mennesker, navnlig Børn fra fattige Hjem, der lider under Følgerne af den uhyggelige Sygdom, der kaldes Børnelammelse. Jeg skal ikke trætte Tingets Medlemmer med at gentage, hvad jeg sagde ved nævnte Lejlighed; kun ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at den daværende Socialminister lovede at tage under Overvejelse at faa de nævnte Mangler ved Lovgivningen afhjulpet. Saa gik Tiden, og vi fik et nyt Ministerium; og saa fremdrog jeg Spørgsmaalet paa ny under første Behandling af Finansloven for 1928—29. Den daværende Sundhedsminister, Rubow, meddelte da — Svaret findes i Folketingstidende 1927—28, Sp. 116, og jeg haaber, den højtærede Formand tillader mig at oplæse det —: „Der sidder et lille, sagkyndigt Tremandsudvalg og udarbejder Forslag om, hvad der skal gøres for disse Børn.“ Paa Grundlag af dette Svar tillader jeg mig nu at spørge den højtærede Socialminister, om det nedsatte Udvalg er færdigt med dette Arbejde, og i bekræftende Fald, om man da snart kan vente Forslag, der gaar ud paa at komme disse Børn til Hjælp. Rundt om i Landet findes der Hjem, der med Længsel imødeser den Tid, da der fra Statens Side rækkes dem en hjælpende Haand.

Jeg har endnu en Bemærkning, jeg ønsker at gøre. Jeg ønsker nemlig her fra dette Sted at nedlægge en alvorlig Protest mod en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte her fra Folketingets Talerstol forleden Dag angaaende de meget omtalte Bedragerier i Centraladministrationen. Udtalelsen findes i Rigsdagstidendens Fortryk Sp. 936 og lyder saaledes — jeg haaber at have den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse ogsaa den —:

„Jeg vil hævde, at det graverende er dette, at der til Dato kun er eet Menneske i Centraladministrationen, som har